

ZISTIME, KTO SKUTOČNE SÚ

FESTIVAL ŽIVÝCH KNÍH

14. – 15. 6. 2018 | DESIGN FACTORY

VYBER SI
ŽIVÚ KNIHU

SUZANNE

Utekla som pred vojnou
MIGRÁCIA, CUDZINCI, VOJNA, SÝRIA

Suzanne je rozhladená a múdra. Vie presne, čo v živote chce. Mladá Sýrčanka žila šťastný život, až kým v jej krajine nevybukla vojna. Mala iba šestnásť rokov, keď presvedčila mamu a sestry, že ak chcú prežiť, musia odísť. Príbeh Suzanne je príbehom dievčaťa na úteku, ktoré na mori takmer prišlo o život. Je o vytrvalosti a nezlomnej vôli. O odvahe a ochote riskovať a vydať sa do neznáma.

HANNAH

Kvôli vojne som stratila domov
MIGRÁCIA, CUDZINCI, VOJNA, SÝRIA

Hannah je mladá Sýrčanka, ktorej vojna vzala otca. Spolu so sestrami a s mamou zažili strastiplný útek z rodnej krajiny do Európy. Dodnes si pamätá poslednú hodinu, kedy sa lúčila so Sýriou. I na okamihy, keď sa čln preplnený ľuďmi takmer potopil. Je to príbeh dievčaťa, ktoré zrazu stratilo domov. O nádeji a snoch a odvahe opustiť všetko známe, aby mohlo opäť žiť v bezpečí. Hoci aj v diaľkach.

MAŤO

Som človek aj bez končatín
ŽIVOT S HENDIKEPOM

Žiadne prsty, žiadna dľaň a predsa je schopný zvládnuť veľa z toho, čo ostatní! Maťo prekvapuje svojou aktívnosťou a optimizmom. Je neskutočné sledovať, čo všetko dokáže urobiť bez rúk. Končekom lakťa napríklad dokáže písať na počítači rovnako rýchlo ako ostatní alebo zniesť po schodoch vozíčkara aj s vozíčkom. To je niečo, na čo človek tak ľahko nezabudne. Spôsob, akým nazerá na svet a na prekážky vo svojom živote, je prínosom pre každého z nás. Pri jeho počúvaní si človek uvedomí, že ruky sú dôležité, no skutočnú radosť nám spôsobuje niečo iné.

ZAHRA

Utekli sme, aby nás už nikdy nenašli
MIGRÁCIA, CUDZINCI, AFGANISTAN

Zahra je mladá dievča, ktoré muselo s rodinou utiecť z Afganistanu potom, čo uniesli jej brata a mafíani žiadali za neho výkupné. Porozpráva vám, ako musela odísť zo svojej rodnej krajiny a všetko známe opustiť. Ako musela začať odznova, ako sa učila nový jazyk a nachádzala nových kamarátov.

VERONIKA

Ako sa žije dospeléj žene v malom tele?
ŽIVOT S HENDIKEPOM

Veronika spočiatku nevnímala, že je iná. Uvedomila si to, až keď jej spolužiaci začali rásť a ona nie a občas jej to pripomenuli. Nenarástla ako ostatní, ale naučila sa so svojim malým vzrastom žiť. Zvykla si. Aj s tým, že niekedy nedotiahne na vrchné regály v obchodoch. Hendikep však pre ňu nie je prekážka. Vždy si vyberala profesiu, kde jej schopnosti prevýšili. Je v rukách každého z nás, ako predá svoje schopnosti, myslí si.

VYBER SI ŽIVÚ KNIHU

ĽUBKA

Máme doma nepočujúceho Matka NEPOČUJÚCI

Ľubkina cesta kvetinárky k rodinám s nepočujúcimi deťmi viedla cez nepočujúce dieťa, keď sa jej narodil syn a zistila, že má ťažkú poruchu sluchu. Nevedela, ako svojmu dieťaťu pomôcť. S manželom Ferom ich sprevádzal strach, neistota a niekedy aj tichá domácnosť. Cítila hnev sama na seba. Čo bude ďalej? Kríza dokáže viesť ľudí k silným veciam. Manželia sa rozhodli založiť portál, ktorý by pomáhal rodinám detí so sluchovým postihnutím. Vymysleli niečo, čo na Slovensku dlho chýbalo. „Bola som dieťa, ktoré si zažilo šikanu, chudobu a viem, čo znamená nemať toho veľa. Vtedy som si povedala, že ak budem môcť, tak to raz všetkým deťom v dobrom vrátim,“ hovorí vo svojom príbehu Ľubka.

ADAM

Človek nesmie povoliť vo svojich túžbach NEPOČUJÚCI

Adam sa narodil ako druhý nepočujúci syn svojim počujúcim rodičom. A práve im vďačí za veľa, pretože mu vždy razili cestu do sveta počujúcich. „Svet je uponáhľaný a netrpelivý. My potrebujeme najmä čas a trpezlivosť a to sa nenosí,“ hovorí. Jeho to však netrápi. Adamov príbeh je o prijatí samého seba. O tom, že aj s inakosťou sa dá žiť. Človek len nesmie povoliť vo svojich túžbach a snoch a najmä sa nemôže báť. „Spoločnosť nikomu nič neodpustí, ale mne to nevaďí. Mňa to len posúva. Tam, kde si nerozumieme slovom, používame ruky,“ vraví s úsmevom Adam, pre ktorého sa fotografia stala vášňou.

NATÁLIA

Adoptovali si ma nerómski rodičia ADOPCIA, RÓMOVIA, IDENTITA

Natálii deti občas dávali najavo jej inakosť. Neraz sa stalo, že jej v škole nadávali, zamykali ju do šatne alebo ju naháňali po ulici. Nikdy tam nikto nebol, kto by ju ochránil. Vedela, že to v živote musí zvládnuť a vysporiadať sa s tým sama. Natália má rómsky pôvod. Ešte ako malé dievčatko si ju s bratom adoptovali nerómski rodičia a vzali ich z detského domova. Dnes hovorí, že to bolo šťastie. Od malička však túžila spoznať svojich vlastných rodičov a súrodencov. Predstavovala si, aké to raz bude. A aj o tom je jej príbeh. O hľadaní identity a nachádzaní odpovedí na otázku: Kto som?

DOMINIKA

Mala som šťastie na novú mamu ADOPCIA, IDENITA

Dominika si uvedomila, že je trocha iná, keď jej začal inakosť dávať najavo jej nevlastný brat po tom, ako ju jej nová adoptívna mama priniesla z detského domova. Dominika pôvodne pochádza z deviatich súrodencov. Narodila sa rodičom, ktorí podľahli závislosti na alkohole, no mala šťastie na novú rodinu. Až rokmi sa jej podarilo získať svoju fotografiu, kedy bola ešte bábätko. Vo svojom príbehu hovorí o tom, aké bolo vyrastať v adoptívnej rodine, o stretnutí s vlastnou sestrou a o strate ideálov. O vďačnosti a šťastí, ktoré nemá každé dieťa v detskom domove.

EVA

O živote s bulímiou ŽIVOT S CHOROBU, BULÍMIA

Čo je to bulímia a líši sa niečím od anorexie? Eva vám hovorí o chorobe duše a tráviaceho traktu, z ktorej sa musela liečiť. Často ňou trpia práve umelci, tanečníci, športovkyne, či modelky, ktorých výzor je v práci na prvom mieste. Príbeh Evy je spoveďou mladej ženy, ktorá bojovala s pocitmi menejcennosti a s odmietaním, až to dospelo do choroby, ktorá je často neviditeľná a dokáže značne skomplikovať život. Ona mala šťastie - na dobrú kamarátku i podporu rodiny, ktorá jej pomohla dostať sa von a začať odznova.

VYBER SI ŽIVÚ KNIHU

SOŇA

Cukrovka ma obrala o zrak

NEVIDIACI, CUKROVKA

Nevidiaci ľudia sú podľa Soni presne takí istí ľudia ako ostatní. Jediný rozdiel je, že nevidia. Soňa prišla o zrak ako mladá žena. Nemá rada, keď jej ľudia hovoria, že je slepá. Slepí sú podľa nej ľudia, ktorí majú zdravé oči, ale nevidia to, čo treba. Soňa má navyše cukrovku. Odmalička si musela pichať inzulín s hrubou ihlo. Mnohé veci kedysi neboli ako dnes. Aj o tom vám bude rozprávať.

ROMAN

Aj vozíčkar môže byť pre spoločnosť užitočný

ŽIVOT S HENDIKEPOM, DETSKÁ MOZGOVÁ OBRNA

Roman sa narodil s detskou mozgovou obrnou, v dôsledku čoho ostal na vozíku. Porozpráva vám o tom, čo všetko musia rodičia hendikepovaného dieťaťa podstúpiť, aby sa dokázalo začleniť do spoločnosti. Čo všetko potrebuje urobiť dieťa, aby sa mohlo v dospelosti osamostatniť a stať sa sebastačné. Roman pochopil, ako môže byť užitočný pre spoločnosť. Zapojil sa do výzvy a prieskumu bezbariérovosti verejných budov v Bratislave, aby jemu podobným zlepšil kvalitu života v hlavnom meste.

ALENA

Nacisti zavraždili mojich starých rodičov

HOLOKAUST

Alena ako dieťa vyrastala bez starých rodičov. Dlhé roky netušila, čo sa s nimi stalo. Až po smrti svojho otca, už ako dospelá zistila, že umreli v koncentračnom tábore. Téma holokaustu je dodnes na Slovensku tabu. Neradi o nej hovoríme, hoci máme okolo seba veľa ľudských príbehov a sú neraz presvedčivejšie ako historické fakty. Myslíme si, že holokaust už bol dávno a dneška sa netýka. Alenin príbeh hovorí o opaku. Alarmuje, burcuje a varuje. Vyzýva nás, aby sme sa nebáli postaviť na stranu humanity, kým nie je neskoro.

DOMINIK

Sebaľútosť nepomáha, ani keď ste na vozíku

DETSKÁ MOZGOVÁ OBRNA

Dominik sa narodil s porušenou miechou, aj preto je odkázaný na invalidný vozík. Jeho prvé roky boli veľmi náročné, no aj vďaka skvelým lekárom, rodine a neskôr svojim učiteľom a priateľom môže viesť vcelku normálny život. Dominik dnes úspešne študuje, rád športuje a trávi čas s priateľmi a s rodinou. Nemá rád sebaľútosť. Kapitácia v ťažkých životných situáciách je zbytočná, často pripomína. Aj preto sa snaží motivovať ľudí s podobným hendikepom a presadzovať ich potreby ďalším vplyvným ľuďom, ktorí môžu pomôcť pri hľadaní riešení v našej spoločnosti.

DANIEL

Ako sa žije mužovi so zajakavosťou?

ZAJAKAVOSŤ

Daniel sa začal zajakávať asi ako trojročný. Svoju prekážku si však uvedomil o niečo neskôr, keď sa na základnej škole naháňal so spolužiakmi a bol nespravodlivo obvinený. Zrazu zo seba nedokázal dostať ani len slovo, zasekol sa. Od tej doby sa Daniel začal zajakávať pravidelne. Zo živého radostného chlapca sa stal introvert, ktorému jeho prekážka značne skomplikovala život. Vypočujte si Danielov príbeh, ako sa vyrovnal so svojou rečovou vadou a čo mu pomohlo, aby sa už nebál prejavíť.

VENUS

Ako sa žije Iránčanke na Slovensku?

MIGRÁCIA, CUDZINCI, NÁBOŽENSTVO, IRÁN

Venus je Iránčanka, ktorá žije už viac ako dvadsať rokov na Slovensku. Vo svojom príbehu rozpráva o tom, ako bola od malička vystavená diskriminácii len kvôli odlišnej viere. Venus vyrastala vo veľkej rodine. Mala pekné detstvo, no neskôr sa všetko zmenilo. Po chvíľkovej slobode v Iráne prišlo prenasledovanie a Venus ako 16-ročná musela opustiť svoju krajinu s neznámymi ľuďmi. Cesta do Európy bola kľukatá, napokon sa ocitla na Slovensku. Rada mení veci k lepšiemu a to ju motivuje. Domov pre ňu neznamena miesto, ale pocit, kde sa cíti šťastne. A aj preto sa snaží inšpirovať ľudí a deti, s ktorými pracuje, aby neopakovali vzorce druhých, ale načúvali vlastnými ušami a nazerali na svet vlastnými očami.

VYBER SI ŽIVÚ KNIHU

JORN A PETRA

Zo života adoptívnych rodičov rómskeho dieťaťa ADOPCIA, RÓMOVIA

Petra je Slovenka a Jörn je Nemeč. Keď sa rozhodovali, kde budú obaja žiť, rozhodli sa pre idylku na samote, kde sa začali chystať na nové potomstvo. Lenže, žiadne deti do ich života neprichádzali. Dvojica sa musela pripraviť na najhoršie. Možno nikdy nebudú mať spolu deti. Prišli ťažké chvíle, s ktorými sa obaja museli vyrovnávať po svojom. Napokon sa rozhodli pre adopciu rómskeho dievčatka. Keď sa malá Jeli pozrela na Jörna a usmiala sa, vedel, že je jeho. Zmenila im celý život. Pozrite si silný príbeh jednej dvojice, ktorým život úplne zmenila adoptovaná dcérka.

JANA

Pomáhala som utečencom na hraniciach DOBROVOĽNÍCI, UTEČENCI, CUDZINCI

Jana mala vždy veľké vízie o svete. Vyštudovala históriu umenia a uvedomuje si, že dejiny tvoríme a žijeme aj dnes. Všetko to tu už raz podľa nej bolo, len sme to nezažili. Pamätá si, ako raz prišla do stanu, kde spali utečenci natlačení na seba. Netušili, kde sú a čo sa deje. Okolo nej boli trojposchodové posteľe. Bolo ich veľmi veľa, všade bolo ticho, v pozadí znela len hudba. "Mala som pocit, veď nie som v Osvienčime, som na srbských hraniciach," spomína si na chvíle na hraniciach.

SANDRA

O živote Rómky v osade RÓMOVIA, ETNICITA

KATARÍNA

Ako som trávila čas s deťmi z detských domovov DETI Z DETSKÝCH DOMOVOV, DOBROVOĽNÍCI

NADAČNÝ
FOND
TELEKOM

nadácia
pontis

design
factory

GLAFKA

Bratislavský
samosprávny
kraj

accenture
High performance. Delivered.

refinery gallery

NADÁCIA PRE
DETI SLOVENSKA
CHILDREN OF SLOVAKIA FOUNDATION

DÓVERA
POMÁHA
DIABETIKOM

Erasmus+